

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/131/2003
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7803899942
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7803899942.46

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou v právnej veci žalobcu E. E., F.. XX. XX. XXXX, T. G. XXX, právne zast. JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom, Hviezdoslavova 4, Rožňava proti žalovanému E. H., F.. XX. XX. XXXX, T. G. XXX, právne zast. JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom, Cyrila a Metoda 4, Rožňava, o zaplatenie 2 058,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 614,31 Eur s 15,5 % úrokom z omeškania od 29. 05. 2003 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania a trovách štátu súd rozhodne osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v konaní žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 2 058,02 Eur s 15,5 % úrokom z omeškania od 08. 05. 2003 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že je súkromný podnikateľom, ktorý okrem iného poskytuje aj zemné práce, predovšetkým mechanizmami (bager, nákladné auto a pod.). Na základe verbálnej objednávky a následnej ústnej dohody pre žalovaného vykonal zemné a šalovacie práce, za ktoré mu vyfakturoval faktúrou 1/zp/2003 zo dňa 2.5.2003 so splatnosťou 7.5.2003, ktorú žalovaný neuhradil, vrátil mu ju s tým, že poprel existenciu objednávky, ba aj vykonanie uvedených prác. Svoje tvrdenie vie preukázať výsluchom viacerých svedkov. Žalovaný klame, keď popiera verbálnu objednávku, vykonanie vyfakturovaných prác a pod.. Pokiaľ odmieta uhradiť označenú faktúru, neplní si svoj záväzok vyplývajúci z právneho vzťahu popísaného v žalobe. Preto navrhol, aby súd vydal platobný rozkaz.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k.1Ro/486/2003-11 zo dňa 23.9.2003, proti ktorému podal žalovaný odpor, kde uviedol, že žaloba je nedôvodná, nárok žalobcu je vymyslený. Podľa neho ide len o reakciu na trestné oznámenie žalovaného smerujúce proti Š. E., otcovi žalobcu. Otec žalobcu totiž odkúpil od neho dve vozidlá LIAZ, kúpnu cenu nezaplatil, jedno vozidlo mu vrátil, ale druhé rozobral, rozpálil a predal ako železný šrot. Trestné stíhanie sa vedie na OS v Rožňave pod sp. zn. 3T 122/03. K samotnej faktúre žalobcu, ktorá mu bola doručená po 2.5.2003 uviedol, že túto mu ako neopodstatnenú vrátil, pretože žiadne práce v nej uvedené mu žalobca nedodal. Navrhol preto žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 6.11.2003 uviedol, že s ním nesúhlasí, nepopiera, že od žalovaného kúpil dve autá a potvrdzuje, že jedno bolo rozpálené a následne predané ako šrot, to však nijako nesúvisí s predmetom tohto konania. Rovnako s ním nesúvisí ani otázka trestného stíhania jeho otca. On trestne stíhaný nebol, ani na neho žalovaný trestné oznámenie nepodal. Jeho otec tiež nebol odsúdený a je osobne presvedčený, že ani nebude, pretože žalovaný ani v priebehu trestného konania

nevypovedal pravdivo. K dátumu doručenia faktúry uviedol, že faktúru mu doručil v zákonom stanovenej lehote. Ak žalovaný vrátenie faktúry považuje za reklamáciu, on reklamáciu neuznáva, pretože nie je dôvodná. O tom, že jeho reklamáciu neuznáva, svedčí okrem iného aj skutočnosť, že po vrátení faktúry podal žalobu na súd.

Z výpovede žalobcu ako účastníka konania súd zistil, že trvá na tom, že skutočnosti uvedené v žalobe sú pravdivé. Pre žalovaného vykonal zemné práce v F. J. pri reštaurácii H. G., bolo to v lete 2002. Asi týždeň pred tým, ako práce vykonal, ho o vykonanie požiadal žalovaný ústne. Písomná objednávka nebola. Pre žalovaného už predtým robil menšie práce. Zemné práce robil asi dva mesiace, skončil ich tak, ako je uvedené vo faktúre zo dňa 30.9.2002. Všetky práce, ktoré sú v predmetnej faktúre uvedené, aj skutočne vykonal. Žalobca nevie, či žalovaný je vlastníkom predmetnej reštaurácie, ale zrejme áno, keď si tieto práce u neho objednal. Išlo o zemné práce pred výstavbou garáže. Žalobca je živnostník, práce vykonával on s pomocou svojho otca Š. E., T. G. XXX.

Žalovaný ako účastník konania uviedol, že trvá na tom, že žalobca pre neho nevykonala žiadne zemné práce, teda mu nemohol ani fakturovať. Bolo to tak, že niekedy v roku 1996 až 1998 žalobca prevádzkoval potraviny a pohostinstvo v G., on mu dodal pivo v hodnote asi 13 000,-Sk, ktoré mu nezaplatil, zostal mu dlžný. Potom v roku 2001 uzavreli písomnú dohodu, ktorú žalovaný má, že mu poskytne jednu pojazdnu a jednu nepojazdnú Liazku, aby mohol podnikat', boli kamaráti. Bol dohodnutý aj splátkový kalendár, splátky mali končiť v januári 2002. Žalobca mu však vôbec neplatil, no keďže boli kamaráti, tak ho veľmi netlačil. Ešte na Silvestra 2001 spolu oslavovali a dňa 2.1.2002 odišiel pracovať do zahraničia a technické preukazy od áut mu doniesli rodičia žalobcu. Povedali mu, že si môže zobrať autá, pojazdné si žalovaný zobral, nepojazdné nechal u nich. Na jar 2003 nepojazdné auto zmizlo z dvora rodičov žalobcu. Túto skutočnosť nahlásil polícii, žalobca bol obžalovaný z trestného činu krádeže dňa 12.1.2004. Uznesením tunajšieho súdu 3T 9/04-112 zo dňa 20.4.2004 bolo trestné stíhanie voči otcovi žalobcu Š. E. zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Keď bol žalobca ako svedok vypočutý na polícii, nič nehovoril o tom, že by mu žalovaný niečo dlhoval a že by si chcel takým spôsobom kompenzovať, že rozobral a odovzdal zberným surovinám motorové vozidlo zn. Liaz ako šrot. Preto žalovaný tvrdí, že žalobca si to následne vymyslel, že mu niečo dlhuje. Tvrdil, že žalobca mu vyfakturoval za práce, ktoré pre neho nevykonala, a je to reakcia na trestné stíhanie a to, aby sa mu vrátili peniaze.

Žalobca uviedol, že si určite nevymyslel, že vykonal zemné práce pre žalovaného, pretože ich skutočne vykonal. Vyfakturované boli neskôr z dôvodu, že mal pre žalovaného vykonať ešte nejaké práce, fakturovať sa malo naraz, no tie ďalšie práce už potom nerobil. Fakturoval až v máji 2003. Práce sa nevykonávali z toho dôvodu, že bola zima, no na jar mali pokračovať, ale žalovaný si to rozmyslel, tak ďalšie práce pre neho nevykonala. Faktúru mu vystavil 2.5.2003.

Z výpovede svedka otca žalobcu Š. E. súd zistil, že je nezamestnaný, chodil žalobcovi pomáhať bez nároku na mzdu. Vie o tom, že bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá ústna dohoda, aké práce má žalobca pre žalovaného vykonať, ale on pri tejto ústnej dohode nebol. Práce žalobca pre žalovaného vykonával od leta 2002 do jesene 2002. Práce sa vykonávali v F. J., kde žalovaný chcel stavať garáž, teda žalobca vykopal základy, montážnu jamu, urobil šalovanie, vybetónoval aj spodok garáže, vybetónovala sa jama, jamy pre oplotenie, odvodnenie, planírovanie terénu. Predtým urobili ešte úpravu terénu, vyrúbali kríky, ktoré tam boli, naložili na auto V3S a odviezli reč. On tam bol po celý čas týchto prác, osobne šaloval. Robil tam väčšinou on a žalobca a ešte jeden starší pán a mladší pán z S., oni miešali betón.

Z výpovede svedkyne I. Q., T. F. J., F. T., S. XX súd zistil, že pracovala u žalovaného asi štyri roky v reštaurácii H. G. v F. J., pracovala u neho do januára 2003. Žalobca so žalovaným boli kamaráti, hrali v reštaurácii spolu biliard, aj spolu pili. Je pravda, že žalobca tam chodil aj v montérkach, no nemôže potvrdiť, že vykonával v lete 2002 práce vo dvore za reštauráciou, okná tam neboli, ona dozadu nevidela, vzadu sú sklady. Vie o tom, že žalobca tam chodil, no či tam robil a čo tam robil, nevie potvrdiť. Pracovnú dobu mala od 10.00 hod. do 22.00 hod.. Keď vchádzala do budovy reštaurácie, nevidela, či sa vzadu niečo robí. Je pravda, že za reštauráciou je postavená asi garáž, ona na dvor nechodila, nemala tam prečo chodiť. Nevidela na vlastné oči žalobcu ani v bagri, ani v aute, ani jeho otca a keby tak vypovedala, že ich videla, krivo by svedčila.

Z výpovede svedka W. G., T. S., P. XX súd zistil, že v máji a júni 2002 po pracovnej dobe pracoval cez víkendy a cez dovolenku na stavbe garáže pre žalovaného v F. J. za reštauráciou H. G.. Robil to na požiadanie žalovaného, on mu za to platil. Okrem neho tam robil žalovaný a ešte jeden pán z S., ktorého prezývajú J.. On v tom čase bol zamestnaný u H. L., podnikateľa, robil tam aj žalobca. Videl ho manuálne pracovať, no nevidel, že by robil s bagrom alebo autom. Otca žalobcu tam videl raz alebo dvakrát. Rozprával sa so žalovaným, no pracovať ho pre Š. E. nevidel. Vykopali základy pre garáž ručne, betónovali, murovali, vymurovali celú garáž, vrátane strechy, fasády, vonkajších omietok, izolácie, montážne jamy a murovanie priečok k izolácii. Okrem týchto prác nič neurobil pre žalovaného. S prácami sa začalo v máji 2002, skončilo sa v októbri 2002. Všetko kopali ručne, ani žalobca, ani nikto iný tam so žiadnym strojom nebol.

Žalovaný uviedol, že boli kamaráti, chodili si vzájomne pomáhať a takto bolo aj pri stavbe garáže. Jemu žalobca bol pomáhať ako kamarát, čo žalobca potom zneužil a vystavil faktúru. Žalobca uviedol, že je pravda, že si kamarátsky chodili pomáhať niekoľkokrát, ale zemné práce, ktoré pre žalovaného vykonal, bola celkom iná vec. Žalovaný mu bol pri stavbe pomôcť 2-3-krát, to sa však nedá porovnať s tým, čo mu urobil žalobca. Aj žalobca mu bez náhrady mzdy predtým pomáhal asi 20-krát. Práce pre neho vykonal na základe ústnej dohody, takže u žalovaného mal za to zaplatiť.

Svedok Š.Q. T., T. F. J., H..D..Š. XXX uviedol, že pozná žalovaného, žalobcu nepozná. Pozná len otca žalobcu, a to z videnia, nie dobre. Asi pred dvoma rokmi bol za ním žalovaný a spýtal sa, či môže u neho na prevádzke parkovať mechanizmus, ktorým sa robia výkopové práce. On súhlasil, takže stroj tam bol zaparkovaný. Chodil ho stamadiť brat otec žalobcu. Niektorý deň prišiel, niektorý nie. Vie, že žalovaný robil zemné práce, aj že sa kopali základy pod garáž, no nevie povedať, kto to robil. Keď sa ho žalovaný spýtal, či ten stroj tam môže parkovať, nepovedal, či je to stroj. Rozprával sa so žalovaným, pretože chcel vedieť, prečo je predvolaný na súd ešte pred 5.4.2004, na ktorý sa nedostavil, pretože asi na to zabudol. Ako uviedol, otca žalobcu videl ako chodí na pílu so strojom, žalobcu vôbec v tomto období nevidel ani nevie, ako vyzerá. Nevie, komu patrí stroj, ktorý parkoval u neho.

Žalovaný uviedol, že nevie, komu patril stroj, ktorý parkoval u tohto svedka. Parkovanie vybavoval pre žalobcu. Ten stroj však pre neho nepracoval. Pokiaľ vie, žalobca chodil bagrovať z rieky Slanej nejaké štrky pre nejakých ľudí, nevie, či mal na to povolenie alebo nie, nezaujímal sa o to.

Svedkyňa I. Š., T. F. J., uviedla, že má obchod v blízkosti potravín, kde podniká žalovaný. Na obdobie si už presne spomenúť nevie, no vie, že tam vzadu za budovali niečo robili, myslí si, že kopali základy, pretože tam dozadu chodila a videla to. Pracoval tam aj žalobca a videla tam viackrát pracovať otca žalobcu s bagrom.

Svedok O.. E. G. uviedol, že je starostom obce F. J.. Vie o tom, že účastníci konania majú medzi sebou nejaké nevyrovnané finančné záležitosti, no nevie nič o obsahu ich dohovoru týkajúceho sa nejakých stavebných prác. Bol raz za žalovaným v roku 2002, niekedy v máji alebo júni, keď robil nejaké stavebné práce za budovami, kde podniká. Bola tam vykopaná jama, alebo robili v tom čase základy prístavby. Žalovaný sedel v stroji a on potreboval, keďže v tom čase staval rodinný dom DH-čko s užšou lyžicou, teda také, v ktorom sedel on, tak sa ho pýtal, či by mu ho nepožičal, no on povedal, že teraz s ním pracuje. Nepýtal sa ho, komu patrí. Videl tam pohybovať sa žalobcu, no bolo to inokedy ako bol za žalovaným. Neskôr sa dozvedel, že patrí žalobcovi.

Žalovaný vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 24.11.2004 uviedol, že navrhuje žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a účelovú zamietnuť. Žalobca nepreukázal ani objednávku ani žiadnu inú dohodu uzavretú so žalovaným, na základe ktorej vykonával údajne zemné a šalovacie práce, ktoré vyfakturoval faktúrou č. 1/zp/2003, zo dňa 2.5.2003. O tom, že ide o účelovú faktúru svedčí aj tá skutočnosť, že práce podľa jeho udania mal vykonať v lete 2002, ukončiť 30.9.2002. Žalovaný na základe výzvy súdu mal doložiť svoje tvrdenia listinnými dôkazmi, k tejto výzve uvádza, že stavebné práce vykonal svojpomocne. Jeho tvrdenie potvrdili vypočítaní svedkovia a vzhľadom na to, že stavebné práce vykonával svojpomocne, faktúry nevystavoval, ale na použitý materiál predložil doklady na pojednávaní, ktoré má zaúčtované aj v peňažnom denníku.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.12.2004 uviedol, že žalovaný zavádza. To, že si u neho ústne objednal vykonanie prác osvedčuje aj tá skutočnosť, že pre neho pracoval. Napokon

existencia objednávky z hľadiska konečného posúdenia veci ani nie je právne významná skutočnosť, pretože relevantné je to, že pre neho pracoval a on tieto práce prijal. I keď niektorí svedkovia nevy povedali pravdivo alebo uviedli, že o veci nevedia, ďalší potvrdili okolnosti preukazujúce jeho tvrdenia, napr. ohľadne parkovania mechanizmov a pod.. K tvrdeniu žalovaného o tom, že práce vykonával svojpomocne uviedol, že je to tvrdenie nelogické, ak by tomu tak bolo, prečo by u neho parkovali mechanizmy slúžiace na práce, ktoré sú predmetom žaloby. Tvrdenia o tom, že žalovaný predloží doklady o nákupe nejakého materiálu, nevyvracia to, že pre neho pracoval, pretože on si mohol nakúpiť akýkoľvek materiál bez ohľadu na túto skutočnosť. Relevantné by bolo predložiť doklad o tom, že stavebné a šalovacie práce pre neho vykonala iná firma.

Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou O. W. C., znalkyňou z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, ktorá vo svojom znaleckom posudku (ZP) č.5/2006 zo dňa 10.7.2006 na otázku súdu a to zistiť, či predmetnú faktúru č. 1/zp/2003 zo dňa 2.5.2003 má žalobca zaevidovanú vo svojom účtovníctve a zistiť, či žalovaný má vo svojom účtovníctve zaevidované účtovné doklady svedčiace o tom, že prácu, za ktorú mu fakturoval žalobca predmetnou faktúrou vykonal sám žalovaný odpovedala, že z analýzy predložených účtovných dokladov a podkladov vyplýva, že odberateľská faktúra č. 1/zp/2003 vystavená žalobcom nachádzajúca sa v súdnom spise nie je ničím podložená. Rozpis jednotlivých činností vo faktúre je uvedený v celých tisíckach Sk zaokrúhlene bez podrobného rozpisu čiastok v Sk. Vzhľadom na to, že žalobca nepredložil znalkyni všetky požadované doklady a podklady, nevie posúdiť, či predmetná faktúra bola zaevidovaná v knihe odoslaných faktúr a v účtovníctve. Žalovaný E. H. predmetnú faktúru nemá zaevidovanú v knihe došlých faktúr ani zaúčtovanú v peňažnom denníku, nakoľko predmetná faktúra bola podľa podanej žaloby v súdnom spise neakceptovaná a vrátená žalobcovi. Žalovaný má vo svojom účtovníctve - v peňažnom denníku zaúčtované výdavkové pokladničné doklady týkajúce sa nákupu rôzneho stavebného a prevádzkového materiálu. Ide o materiál zakúpený v období apríl - december 2002. Nakoľko ide o nákup rôzneho drobného stavebného a prevádzkového materiálu v uvedenom období a na dokladoch nie je uvedené, na akú činnosť sa použil, znalkyňa nevie objektívne posúdiť, či tento stavebný materiál súvisel s predmetnou stavebnou činnosťou.

So závermi znaleckého dokazovania nesúhlasil žalobca a to z dôvodu, že pokiaľ znalkyňa uviedla, že faktúra, ktorá je predmetom konania nebola ničím podložená, mylí sa, pretože táto bola podložená práve tým najdôležitejším a to vykonaním prác tak, ako v nej uvádza. Napokon znalkyňa v predmetnom posudku rieši právne otázky, čo však znalci celkom evidentne neprislúcha. Predpokladom úhrady ceny za dielo nie je zaslanie alebo nezaslanie faktúry, ani existencia či neexistencia podkladov k nej, ale zhotovenie a dodávka diela. Žalobca práce pre žalovaného vykonal a dodal a na základe tejto skutočnosti mu vznikol nárok na úhradu protihodnoty týchto prác. Ich vykonanie preukázal svedeckými výpoveďami, predovšetkým výpoveďou svedka Š. E., ktorý na tejto akcii spolu s ním najviac pracoval. Naproti tomu žalovaný neprodukoval žiaden objektívny dôkaz o tom, kto mu vykonal práce, ktoré sú predmetom tohto konania.

Žalobca na pojednávaní dňa 28.2.2008 uviedol, že žiada, aby súd vypočul svedka, ktorý bol už raz vypočutý a to W. G., ktorý v čase, keď bol vypočutý pred súdom, bol zamestnaný u žalovaného, teda o skutočnostiach, ktoré sa ho súd pýtal, vypovedal inak. Medzičasom sa rozprával so žalobcom a teraz bude vypovedať pravdu.

Žalovaný uviedol, že nie je pravda, že svedok v čase, keď vypovedal, bol u neho zamestnaný a nemal s ním spísanú dohodu o vykonaní práce.

Žalobca žiadal, aby súd zo sociálnej poisťovne vyžiadal správu o tom, či svedok W. G. bol zamestnaný u žalovaného a v akom období, resp. pracoval pre neho na základe dohody o vykonaní práce.

Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne, pobočka Rožňava zo dňa 9.5.2008 súd zistil, že W. G. nebol vedený v čase od 1.6.2003 do 30.10.2003 v evidencii sociálnej poisťovne ako platiteľ poisťného u zamestnávateľa E. H.. Povinnosť prihlasovať pracovníkov na základe dohody o vykonaní práce do sociálnej poisťovne v roku 2003 nebola.

Svedok W. G. oznámil súdu dňa 18.5.2008, že sa nemôže zúčastniť pojednávania dňa 20.5.2008 z neodkladných pracovných dôvodov mimo Rožňavy a ďalej uviedol, že v danej veci už bol raz vypočutý,

na svojej výpovedi trvá a nemá viac k danej veci čo povedať. Preto si myslí, že jeho účasť na ďalších prípadných pojednaniach by bola zbytočná.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 4C/131/2003-203 zo dňa 10. 06. 2008 a to tak, že súd žalobu zamietá, žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 19 792,-Sk, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalovaného, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobca je povinný zaplatiť 4 600,-Sk na účet Okresného súdu Rožňava ako náhradu trov štátu, ktoré platil, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

Uznesením KS Košice č.k. 11Co/244/2008-215 zo dňa 23. 12. 2009 odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci súd prvého stupňa nezistil skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce (právne významné) pre rozhodnutie o uplatnenom nároku a jeho výške a pri vykonávaní a hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval v súlade s cit. ust. a uvedenými zásadami. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa nevyporiadal s tvrdými skutkovými a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a nevyhodnotil všetky vykonané dôkazy (aj dôkazy navzájom si odporujúce) podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 132 O.s.p., vôbec nevysvetlil, z akého dôvodu pri rozhodovaní nechal do úvahy rozhodujúce skutočnosti, ktoré vyplynuli z výpovede svedka Š. E., ako aj z výpovedí ostatných svedkov vypočutých v konaní O.. E. G., I. Š. (ktorí o.i. vypovedali, že videli otca žalobcu pracovať s bágrom u žalovaného v F. J. a potvrdili tiež, že u žalovaného boli vykonávané práce ťažkými mechanizmami patriacimi žalobcovi). Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, akými úvahami sa súd prvého stupňa riadil pri hodnotení dôkazov a ktoré dôkazy boli podkladom pre záver o tom, že žalobca nevykonával pre žalovaného zemné a šalovacie práce pri výstavbe garáže v F. J. fakturované fa č. 1/zp/2003 z 02. 05. 2003, preto je rozsudok nepreskúmateľný a pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre správne rozhodnutie o uplatnenom nároku a starostlivo prihliadať na tvrdenia účastníkov a všetko, čo vyšlo za konania najavo, vychádzajúc z konkrétnych zák. ustanovení na vec sa vzťahujúcich. Vzhľadom na okolnosti, ktoré vyplynuli z doposiaľ vykonaných dôkazov a skutočnosť, že žalovaný popiera vykonanie fakturovaných zemných prác žalobcom, bude preto potrebné vykonať dokazovanie na tvrdenie žalovaného, že sporné práce si vykonával svojpomocne a vyzvať ho na označenie dôkazov na preukázanie svojho tvrdenia (§ 120 ods. 1 O.s.p.), výsluchom žalovaného zistiť, kto predmetné práce na výstavbe jeho garáže realizoval, z akého dôvodu pracoval uňho otec žalobcu Š. E., aké práce vykonával, z akého dôvodu, príp. na základe akej dohody pracovali na stavbe u žalovaného v F. J. ťažké mechanizmy patriace žalobcovi, atď., vykonať účastníkmi navrhnuté dôkazy, príp. aj iné dôkazy, ak vykonanie ktorých bude nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Po zrušení veci odvolacím súdom súd vypočul žalovaného ako účastníka konania, ktorý uviedol, že trvá na tom, že sporné práce na garáži si vykonával svojpomocne, nakúpil si na to stavebný materiál, bolo to vykonávané spôsobom ako vypovedal svedok W. G., na preukázanie týchto svojich tvrdení má tieto dôkazy: výpoveď svedka W. G., ktorý tam pracoval denno-denne spolu so J., ktorý zomrel asi v roku 2004 alebo 2005, ďalší dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia je, že mu chodili pomáhať aj ďalší kamaráti, ktorí mu chodili pomáhať, keď mali čas, nechodili denno-denne, chodili cez víkendy: napr. E. U.. Chodili tam viacerí, keď sa betonovalo prišli 6-7. On tam bol denno-denne, ďalej označení svedkovia, tí dvaja tam boli denno-denne a ešte plus tam chodili vypomáhať ďalší kamaráti. Naďalej tvrdí, že pre mňa otec žalobcu nevykonával práce, na svoje tvrdenie má dôkazy, svedčia o tom CMER doklady - medzinárodné doklady o preprave týkajúce sa sporného obdobia, pretože žalobca v tom čase vykonávali prepravu pre Kovostroj, jazdili do Poľska, nakladalo sa v pondelok a vracali sa v piatok. On podnikal v nákladnej doprave, dopravu vykonávali pre neho, jazdili do Poľska tak ako uviedol. Jazdili do Poľska, aj Čiech, všetko je to v tých dokladoch. Tá Liazka, ktorou jazdili, bola zaparkovaná práve v objekte, kde sa stavala garáž, teda keď aj niektorí svedkovia vypovedali, že ich tam videli, bolo to v súvislosti s tým, že tam bolo zaparkované toto motorové vozidlo. Jazdili obaja preto, že v tom čase žalobca nemal oprávnenie na privesy a návesy. Naďalej trvá na tom, že ťažké mechanizmy patriace žalobcovi u neho na stavbe nepracovali, potvrdil to aj svedok Š. T., ktorý potvrdil jeho tvrdenie, že v tom čase ťažil žalobca štrk z rieky Slaná v F. J. a odvážal ho súkromníkom. Trval stále na svojom tvrdení, že táto žaloba je reakciou na žalobu, ktorá bola podaná proti žalobcovi v inom konaní o čom svedčia aj dátumy, že faktúra bola mu doručená až potom, ako ich žaloval. Všetky práce robili všetci spolu. Aj tie, ktoré sú

vyfakturované. Trvalo to asi 2-3 mesiace. Dohoda bola uzavretá medzi ním a žalovaným. Prebiehalo to tak, že žalovaný mu povedal: „prídeš vykopať montážnu jamu vtedy a vtedy, zrob mi aj základy, príď mi urobiť odvodnenie, základy na plot, dovez mi piesky“. Išlo to postupne v priebehu prác. Jeho otec tam pracoval tak, že mu pomáhal. Tieto práce neevidovali v žiadnej evidencii, v žiadnom denníku, uviedol ich až v súvislosti s faktúrou. Faktúra je priznaná a zaevidovaná. Na cene sa dohodli so žalovaným na konci ústne. Nevie zdôvodniť, prečo faktúru vystavil až po roku, zákon to dovoľuje, nemal vtedy čas. Žalobca uviedol, že ich vyplatil za prepravné služby, ktoré vykonával v rozhodnom období, vyplatil im všetky tieto prepravné služby. Vzhľadom na tú skutočnosť, keď žalobcu a jeho otca vyplatil za práce, ktoré pre neho vykonávali a to za všetky, nevidí dôvod, prečo by im nezaplatil za zemné práce tak ako to tvrdí žalobca a prečo už v tom čase nereklamovali, že dlhuje žalobcovi za vykonané zemné práce. Žalobca uviedol, že preto nereklamoval u žalovaného vyplatenie za zemné práce, lebo predmetná faktúra v tom čase ešte vystavená nebola. Žalovaný uvádza, že za prepravu, ktorú žalobca vykonával spolu so svojim otcom pre neho ho vyplácal týždenne na konci týždňa, takže nechápe prečo žalobca by oddiaľoval tak splatnosť za vykonané práce ako to tvrdí. Zrejme keby tie práce vykonal, tak by si vyžadoval zaplatenie týždenne alebo po vykonaní jednotlivých prác.

Právny zást. žalobcu vo svojom vyjadrení doručenom súdu 21. 07. 2010 uviedol, že požiadavku žalovaného na predloženie stavebného denníka, objednávky a zmluvu (zrejme o dielo) považuje za scestnú a bezpredmetnú v snahe odpútať pozornosť od podstaty veci: v danom prípade žalobca nebol stavebníkom, ergo nemal ani za povinnosť viesť stavený či iný denník. Bola to vec práve žalovaného, predsa stavebníkom bol on. Navyiac od samého začiatku konania tvrdí, že v danom prípade bola objednávka len verbálna, rovnako ako aj zmluva bola uzavretá len takýmto spôsobom. Požiadavku na ich predloženie teda považuje za nenáležitú. Už v konaní skôr preukázal, že spornú faktúru zahrnul aj do svojho účtovníctva a tak si splnil aj túto (ako aj všetky ostatné) povinnosť. Ale aj keby tomu tak nebolo, teoreticky ani to by nič nemenilo na podstate veci, pretože žalovanému, ako objednávateľovi vzniká povinnosť zaplatiť cenu diela jeho zhotovením, pričom tento jeho záväzok nie je ničím, teda ani zahrnutím faktúry do účtovníctva podmienený. (§ 536/1 Obchodného zákonníka). Požadované predloženie knihy pohľadávok a odoslaných odberateľských faktúr, ako aj zúčtovanie príjmov a výdavkov za r. 2002 a 2003 teda považuje za nadbytočné, navyše údaje a informácie uvedené v jeho účtovníctve tvoria predmet jeho obchodného tajomstva a preto nevidí dôvod, prečo by ich mal sprístupniť práve žalovanému, s ktorým sú jeho vzťahy narušené a preto reálne hrozí, že by mohol tieto informácie zneužiť. To, že žalovaného prejavy sú nehodnoverné a nepresvedčivé svedčí aj skutočnosť, že keď predniesol tieto požiadavky priamo na pojednávaní a reagoval na ne tak, ako je to zachytené aj v zápisnici, úplne jasné svoje tvrdenie jednoznačne vyplývajúce z nej poprel a vzápätí začal tvrdiť niečo iné. Mal za to, že hodnovernosť jeho tvrdení je preukázateľne značne naštřbená práve aj cez túto skutočnosť, keď svoje tvrdenia je schopný poprieť v priebehu pár sekúnd.

Z výpovede svedka P. P. súd zistil, že pozná oboch účastníkov. On u žalovaného na stavbe garáže príležitostne pracoval, bolo to asi 10-krát, staval garáž asi pred 10 rokmi. Vykonyval pomocné práce, výkopové a murárske. Boli tam aj ďalší robotníci, nevie, ako sa volali. Chodil vypomáhať ale len príležitostne, lebo chodí robiť do Čiech, aj v tom čase chodil. Občas tam videl aj žalobcu. Žalobcu pozná, robil tam na Liazke. Či robil niečo na tej stavbe nevie povedať, robil tam niečo na Liazke, opravoval ju alebo niečo. Výkopové práce sa robili ručne, stroj to nerobil, on tam bol len občas. Nerobilo sa to tak, že by výkop robil stroj, určite sa to robilo ručne a on tam ani nevidel, že by stroj robil výkopy. Pozná sa so žalovaným už dávnejšie. Pred 15 rokmi sa presťahoval do F. J., chodil do jeho krčmy, tam sa zoznámili, doteraz s ním má dobré vzťahy, robil u neho pri tejto jednej príležitosti ako vypovedal. Aby prišiel na pojednávanie mu povedal žalovaný, on nevedel, že žalobca a žalovaný majú spor o garáž, no vypovedal tak ako to bolo, vie, čo je krivá svedecká výpoveď. V r. 1985 bol súdený v trestnom konaní, takže vie, čo to je krivá svedecká výpoveď, už je to zahladené. Konkrétne bol žalovanému robiť na stavbe, keď boli výkopové práce, keď sa kopala garážová jama, keď betónovali podlahu a keď sa robila strecha. Pri výkopových prácach ich bolo viac, boli aj piati, aj desiat, aj šiesti, aj štyria. Ako dlho sa tieto práce robili nevedel povedať. Nevedel presne povedať, či žalobca robil niečo na garáži, on ho videl, že niečo robil na Liazke. On tam báger nevidel, nevie, či tam chodil, keď tam nebol, ale oni to kopali ručne.

Svedkyňa R. G. vypovedala, že pracovala u žalovaného od roku 1994 do 2005 v pohostinstve ako výčapníčka. Pozná oboch účastníkov, vie, že boli veľký kamaráti, potom sa pohádali kvôli Liazke. Vie, že za dvorom za pohostinstvom staval žalovaný garáž, chodili tam dvaja murári z S., mladší sa volal W. a starý J., nevie, či to bolo jeho meno. Chodil tam aj žalobca, opravovali tam aj autá. Chodil tam aj otec

žalobcu, ktorého pozná, no nevie, čo tam robili, lebo ona im išla vyniesť len pivo alebo kofolu, keď bolo treba, ona tam nemohla chodiť, pretože na dvor je to z pohostinstva cez dve miestnosti. Okrem žalobcu a jeho otca tam chodilo viacej ľudí pomáhať, nevie, kto čo konkrétne robil a nevie sa vyjadriť k tomu, čo robil žalobca a jeho otec. Hučali tam miešačky, boli tam aj viaceré autá, boli vzadu, konkrétnejšie sa k tomu vyjadriť nevie. K tomu ako sa robili základy sa nevie vyjadriť, či sa kopali ručne, či pomocou stroja. Nepamätá si, išla tam len preto, aby vyniesla to, čo jej žalovaný povedal, ona sa tam nezdržiavala, lebo mala v pohostinstve ľudí, je jej ľúto, že si nevie viac spomenúť.

Svedok E. U. uviedol, že pracoval pre žalovaného, už nepamätá sa, v ktorom roku to bolo, asi rok, ako vodič Liaz. V tom čase žalovaný staval garáž za pohostinstvom. On trošku chodil pomáhať pri interiérových prácach, kedy sa robili výkopové práce nevie, on tam vtedy nebol. Po oboznámení sa s faktúrou na čl. 3 spisu uviedol, že nevie povedať, kto tieto práce pre žalovaného vykonával, vie, že tam chodili pravidelne dvaja robotníci a to J. a ešte W. G.. Bol na stavbe u žalovaného už v čase, keď sa robila strecha. Pozná žalobcu a jeho otca. On nevidel, že by niečo robili na stavbe, ktorú staval žalovaný. Robili tam niečo okolo Liazky, lebo tú vždy bolo treba opravovať, Liazka parkovala vo dvore žalovaného. On videl pracovať na stavbe len tých dvoch, ktorých uviedol. Ako uviedol, v tom čase, keď sa robili práce, ktoré obsahuje faktúra, on u žalovaného nepracoval.

Svedok Z. H. vypovedal, že vie, o čo ide v tomto konaní. Pomohol v tom čase žalovanému na kúpu predmetných nehnuteľností, vie, že žalobca a jeho otec boli šoféri na Liaz. On to tam vytyčoval, bol pri výkopoch po celý čas až do konca. Nevie presne, kedy sa to tam robilo, LV mal od r. 1999, mohlo to byť tak 3 roky potom, asi tak. Keďže má stavebnú priemyslovku, bol tam skoro každý deň, žalovaný sa rozhodol, že to tam ide robiť. So žalovaným v tom čase dobre spolu vychádzali. Dohodli sa ústne, že bude na tie práce dozerať, písomne ním nebol poverený, lebo nebol na to dôvod. Zameral a vytyčil to on a potom svojpomocne sa vykopávali základy. Robil tam okrem neho a žalovaného J. a W. G.. Boli tam aj viacerí z dediny, ktorí tam prišli zopárkrát pomôcť. Vykopávali sa základy ručne, svojpomocne. Žalobca tam nič nerobil, ani otec žalobcu žiadnym strojom, oni boli šoféri zaoberali sa tým. Liazka bola odparkovaná tam, tak som ich niekedy videl, žalobcu a jeho otca, že niečo robili na Liazke, na stavbe určite nič nerobili, ani nemali dôvod. Stavba pokračovala tak, že sa po vybetónovaní urobila jama, kládli tehly, urobili okná, krov narezal myslím Š. T., kúpil sa kanadský šindel, nevie či on alebo žalovaný, natiahla sa elektrina a omietla sa stavba. Neskôr sa nerobil plot, po akom čase nevie. Robil sa tiež svojpomocne. Tvrdí, že žalobca, ani jeho otec na predmetnej stavbe nič nerobili. Oni v tom čase so žalovaným neboli v žiadnom právnom vzťahu, v tom čase on ešte nemal živnosť, živnosť žalovaný už mal, požičal mu peniaze a bol na LV. V súčasnosti nemá so žalovaným žiadne aktivity, jeden čas sa nestretávali, každý išiel svojou cestou. Spolu chodia na hokej, pretože syn žalovaného hrá hokej. Na stavbe nevidel žiadne mechanizmy, nákladné autá áno. Žalobcu pozná z videnia. Nepamätá sa na to, kde sa žalovaným dohodol, že bude dozerať na stavbu. Zrejme tam nebol žiaden svedok, nemal dôvod tam žiaden svedok byť. Keď uviedol, že žalobca so svojim otcom opravoval Liazku, že tam neboli, tak myslel, že oni boli vodiči, prišli niekedy vo štvrtok, inokedy piatok, sobotu, niečo opravovali na Liazke a zase odišli preč. Nevidel ich celý týždeň. Vie, že žalobca s otcom ťažili piesok asi 10 m za železnicou, železnica je hneď za hranicou pozemku žalovaného. Ťažili ho bágrom. Bolo to na pozemku Š. T..

Žalovaný uviedol, že tu prítomného svedka nenavrhol vypočúť v konaní skôr, lebo budova sa predala exekúciou, bolo to z podnetu svedka, preto spolu nejaký čas 3-4 roky nekomunikovali.

Žalobca túto svedeckú výpoveď namietal, tak, že svedok Z. H. na minulom pojednávaní vypovedal, že nevidel na predmetnej nehnuteľnosti žiadne mechanizmy, len nákladné motorové vozidlá, pričom predtým vypočutý svedok G. vypovedal, že tam videl mechanizmy a sám žalovaný takto vypovedal. Tiež nie je pravda, že mechanizmy boli na pozemku Š. T.. Z toho čo vypovedal skoro nie je pravda nič. Pravda je len to, že vypovedal, že žalobca s otcom boli vodiči, no nie je pravda, že opravovali Liazku. Robili zemné práce u žalovaného tak ako tvrdil počas konania.

Z toho dôvodu súd opätovne vypočul svedka za prítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 10. 02. 2015.

Svedok vypovedal, že na pojednávaní dňa 02. 09. 2014 vypovedal pravdu vo všetkom čo uviedol. Nemá to čím doplniť. Na pozemku žalovaného boli nákladné autá zn. Liaz, ak sa pamätá jedna pojazdná, jedna nepojazdná a žalobca so svojim otcom na nich jazdil. Stavebné stroje, ktoré uvádza žalobca na pozemku žalovaného neboli, ani nemali tam čo robiť. Vídal ich na pozemku p. T.. Na stavbe žalobca

a jeho otec nikdy nepracovali, nemali dôvod, pretože boli šoféri. Zotrúva na tom, že videl žalobcu a jeho otca iba keď opravovali Liazku, nevidel nikdy, že by pracovali s bagrom. Svedok zotrúva na tom, že aj keď je to 15 rokov, tak si to pamätá tak ako vypovedal a vypovedal pravdu. Nákladné motorové vozidlá Liazky, myslí, že boli dve alebo aj tri, patrili žalovanému. Jedna z nich bola určite pojazdná, jedna bola taká, že ju bolo treba opraviť a tá tretia bola na súčiastky. Zdržoval sa tam od začiatku ako bola vydražená. On by prišiel vypovedať aj skôr, ale žalovaný ho neoslovil, aby prišiel vypovedať z dôvodu, že medzi nimi boli spory. Svedok znovu vypovedal, že keby videl žalobcu alebo jeho otca, ktorého pozná, pracovať so strojom, tak by potvrdil a vypovedal, že ich videl, ale keďže ich nevidel, nemôže to potvrdiť.

Vzhľadom na dôkaznú situáciu účastníkov konania súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z oboru stavebníctvo, odhad hodnoty stavebných prác. O.. T. Q. vo svojom znaleckom posudku (ZP) č. 6/2014 zo dňa 31. 01. 2014 na otázku súdu určiť výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného stavebnými prácami vykonanými na základe fa č. 1/zp/2003 zo dňa 02. 05. 2003 uviedol, že výška bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného stavebnými prácami vykonanými na základe fa č. 1/ zp/2003 zo dňa 02. 05. 2003 je 614,31 eur (čl. 364 spisu).

Právny zást. žalobcu k tomuto ZP uviedol, že trvá na podanej žalobe, žiada, aby súd predvolal znalca, aby na pojednávaní uviedol, ako sa dostal k výslednej sume, pretože on a žalobca nie sú takí odborníci, aby to mohli posúdiť, pretože táto suma sa mu zdá byť nízka. Mal by sa vyjadriť k tomu, že je urobený prepočet na prácu stroja DH 112, kde za 1 hodinu je sadzba 26,-Eur, teda za 12 dní, ktoré boli fakturované je to čiastka vyše 2 100,-Eur. K týmto nezrovnalostiam by sa mal znalec vyjadriť. Tiež keď na str. 20 posudku čl. III. uvádza výšku bezdôvodného obohatenia zodpovedajúc otázku súdu, čo on ako technik si predstavuje pod pojmom bezdôvodné obohatenie.

Právny zást. žalovaného k tomuto ZP uviedol, že podľa jeho názoru znalec vypracoval správne ZP. Na str. 3 uviedol, čo je bezdôvodné obohatenie, takže je mu to jasné. Samotné tvrdenie žalobcu o tom, že cena zistená znalcom je nízka, je málo na namietanie ZP. To, čo tu bolo tvrdené o nezrovnalosti ZP je vysvetlené v závere ZP, kde je práca tohto stroja zohľadnená a ďalšie položky sú tam zohľadnené, nakoniec žalobca mal dostatok času od februára, aby toto namietal.

Znalec O.. T. Q. vo svojej výpovedi uviedol, že trvá na záveroch ZP č. 6/2014, ZP bol vypracovaný na základe podkladov, ktoré sú uvedené v ZP a metodika postupu výpočtu všeobecnej, ako aj východiskovej hodnoty je daná vyhláškou uvedenou v ZP. Čo sa týka pojmu bezdôvodné obohatenie, je definovaný na str. 3 ZP. Čo sa týka pripomienky výkonu stroja, prepočtu na prácu stroja DH 112, prácu stroja nebral do úvahy ako samostatnú prácu, pretože je zohľadnená v postupe výpočtu východiskovej hodnoty stavby. Ten postup je uvedený vo vyhláške, v jednotlivých bodoch pri oceňovaní stavby sú zohľadnené aj práce rôznych strojov, nielen toho jedného. On nerieši definíciu bezdôvodného obohateniu, tú definíciu napísal a konkrétne v uznesení súdu je uvedené, čo malo mať vplyv na bezdôvodné obohatenie, resp. na majetkový prospech. Bral konkrétne činnosti do konkrétneho výpočtu, tak ako je uvedené v uznesení súdu. Čo sa týka prác jednotlivých strojov, tie sú podchytené v prílohe vyhlášky o oceňovaní stavieb, už priamo v týchto bodoch sú zachytené normohodiny pre rôzne stroje, nielen pre ten jeden.

Žalobca žiadal kontrolné znalecké dokazovanie, súd ho nenariadil z dôvodu hospodárnosti konania.

Podľa § 451 OZ

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 536 Obchodného zákonníka

(1) Zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel' sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

(2) Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

(3) Cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

Ako bolo zistené znaleckým dokazovaním (ZP O.. W. C. č. 5/2006 zo dňa 10. 07. 2006) z analýzy predložených účtovných dokladov vyplýva, že fa č. 1/zp/2003 vystavená žalobcom nie je ničím podložená. Rozpis jednotlivých činností vo faktúre je uvedený v celých tisíckach Sk zaokrúhlene, bez podrobného rozpisu čiastok v sk. Pretože žalobca nepredložil znalkyni všetky potrebné doklady a podklady, znalkyňa nemohla posúdiť, či bola táto faktúra zaevidovaná v knihe odoslaných faktúr v účtovníctve. Súdu z toho vyplýva, že žalobca túto faktúru nedoložil účtovnými dokladmi, teda nevie preukázať rozsah a cenu vykonaných prác.

To, že žalobca vykonával práce pre žalovaného strojom potvrdil otec žalobcu Š. E. a že tam pracoval otec žalobcu videla svedkyňa I. Š. (bez konkrétneho času, množstva práce...). Naopak, svedkovia I. Q., W. G., Š. T. a R. G. nevideli pracovať na stavbe ani žalobcu ani jeho otca.

Svedkovia W. G., P. P., E. U. pracovali na predmetnej stavbe, potvrdili, že základy sa robili ručne, žalobcu ani jeho otca pracovať strojmi na stavbe nevideli.

Svedok Z. H., ktorý bol aj konfrontovaný so žalobcom, popísal, akým spôsobom prebiehali práce na stavbe, pričom tvrdil, že na stavbe bol každý deň. Žalobca ani jeho otec tam nič nerobili žiadnym strojom.

O.. E. G. videl žalovaného sedieť v stroji DH, ktorý povedal, že s ním teraz pracuje. Vtedy svedok nevedel, či je tento stroj, neskôr sa dozvedel, že bol žalobcu.

Medzi účastníkmi konania nebola uzavretá písomná zmluva o dielo.

Vzhľadom na rozporné tvrdenia žalobcu a žalovaného o spôsobe vykonania prác má súd zato, že medzi nimi nedošlo k uzavretiu ani ústnej zmluvy o dielo.

Súd vykonal znalecké dokazovanie na výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného (na základe stavebných prác fakturovaných predmetnou faktúrou) z dôvodu zobjektívizovania skutkového stavu. Tu súd zdôrazňuje, že zisťuje podľa zákona len skutkový stav veci, nie skutočný stav veci. (§ 153 ods. 1, O.s.p.)

Súd teda vychádza z toho, že pokiaľ by aj žalobca vykonal práce pre žalovaného (bez písomnej a ústnej dohody o dielo), žalovaný sa na jeho úkor obohatil len hodnotou 614,31 Eur.

Súd má zato, že žalobca nepreukázal, že pre žalovaného vykonal množstvo a rozsah prác uvedených v predmetnej faktúre.

Je možné, že žalobca a jeho otec niečo pre žalovaného urobili (či už so strojmi alebo bez nich) na predmetnej stavbe.

Pretože ale súd nemal preukázané uzavretie zmluvy o dielo medzi účastníkmi konania, mohol vychádzať pri posudzovaní nároku žalobcu maximálne len z výšky bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 3 OZ

(1) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

(2) Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Súd považuje rozhodnutie za spravodlivé pre obidve strany, poukazujúc na to, že aj účastníci právnych vzťahov by mali dbať, aby sa predchádzalo súdnym sporom.

Súd žalobu zamietol v časti prevyšujúcej 614,31 Eur z vyššie uvedených dôvodov.

Súd rozhodol na návrh aj o úroku z omeškania, ktorý priznal žalobcovi podľa § 3 nar. vl. 87/1995 Z.z., od podania žaloby na súd dňa 29. 05. 2003.

Žalobu v časti zaplatenia úroku z omeškania od 08. 05. 2003 do 28. 05. 2003 zamietol.

O tom, že súd rozhodne o trovách konania medzi účastníkmi konania a trovách štátu osobitným uznesením, súd rozhodol podľa § 151 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 42 ods. 3 O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.